

stemmeret og dermed mere indflydelse. Det er da helt givet, og det behøver vi slet ikke at diskutere.

Men når det bliver fremstillet heroppefra, som om det, at vi har et forbehold, betyder, at vi slet ingen indflydelse har, er jo meget fjernet fra virkeligheden. Det er at hæfte sig ved noget formelt alene, hvor der politisk reelt er en mulighed for faktisk at få indflydelse netop på det her område, hvor vi kan deltage, hvis vi vil. Det er jo det, der er meningen med det retlige forbehold. Vi kan deltage, hvis vi vil. Og når der er nogle områder, hvor det er vigtigt, at vi deltager, så kan vi også meddele, at vi er med. Nu har jeg næsten gentaget det flere gange, men hvis vi gør det, er det også en forudsætning for, at vi kan få indflydelse.

Så forskellen er måske formel. Det er ikke sikkert, at den reelt er så stor, hvis vi opfører os på den rigtige måde.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning. Det er den tredje og sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg ville jo gerne have hr. Knud Erik Hansen til at sige, at forbeholdet faktisk var en forhindring for, at vi kunne gennemføre den flygtningepolitik i EU, som var nødvendig og ønskelig. Men jeg har forstået SF's holdning sådan, at det er ønskeligt med fælles EU-regler på det her område. Men at gå så vidt som til at sige, at man gerne vil have afskaffet forbeholdet, kan jeg ikke få hr. Knud Erik Hansen til, kan jeg?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Nej, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold. Jeg synes stadig væk, det er vigtigt, at vi kan få indflydelse på netop de retlige forhold og ikke nødvendigvis skal påtvinges nogen regler. Det er essentielt for os som en nation, at vi kan varetage vores egne retlige regler.

Men det betyder jo ikke, at vi ikke kan samarbejde. Det er det, der også er styrken i forbeholdet på det retlige område, at vi kan samarbejde. Vi kan så diskutere formen.

Der er andre lande, der også har forbehold. Det er jo ikke kun Danmark, der har det på det område. England og Irland har det også, men de har det bare på en anden måde. De har en opt in, som de kalder det. De har en ret til at deltage, og

de kan være med i det fulde system uden at skulle lave et mellemstatsligt samarbejde. De har jo også den form. Så kunne man diskutere formen, vi har. Men det er nu lidt meget at skulle tage en afstemning alene på et forbeholds form.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S)

Jeg vil gerne spørge hr. Knud Erik Hansen, om jeg skal forstå det sidste indlæg sådan, at det forslag til vedtagelse, der ligger fra SF, og det, hr. Knud Erik Hansen siger, er udtryk for, at SF sådan set ærgrer sig over, at vi ikke har en engelsk-irsk ordning med opt in-mulighed, og om det i virkeligheden nærmest er et krav fra SF som konsekvens af vedtagelsen, at vi enten skulle have en sådan ordning, eller at vi skal sørge for at have et systemiseret parallelt tilslutningssystem. Er det et folkekrav fra SF?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det var et forudsigeligt spørgsmål, men svaret er nej: Det er ikke et folkekrav. Jeg synes ikke, det er nødvendigt. Jeg sagde, at vi kan klare os. Indtil videre er der ikke noget, der har vist, at vi ikke kan klare os ved, at vi laver nogle mellemstatslige aftaler. De er juridisk mere besværlige. Det sagde jeg. Men indholdsmæssigt behøver der ikke være den store forskel. Det er det, der ligger i det, og det ikke er nødvendigt at afholde en stor folkeafstemning eller rejse et stort og folkeligt krav om det.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Susanne Clemensen i ordførerrækken.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige helt generelt og overordnet, og det kan jo nok ikke komme bag på nogen her i salen, at vi i CD selvfølgelig dybt beklager, at Danmark ikke deltager i det overnationale samarbejde om en fælles asyl- og indvandringspolitik samt retspolitik på grund af vores forbehold på det her område.

Det ville efter vores mening være sundt fornuft i et samarbejde uden indre grænser. For hvorfor skal det være tilfældigheder, som afgør, om ét land f.eks. tager imod mange flygtninge? Det ville da være mere retfærdigt, hvis landene kunne blive enige om en rimelig fordeling mellem sig og for en ensartet og human behandling af asylansøgere og indvandrere, ligesom vi gen-